

متن پرسش

سلام علیکم: در پاسخ به سوال ۲۰۲۷۳ فرمودید که علی علیه السلام در نوع برخورد با عمرو عاص تاریخی ساختند که ما از آن تغذیه می‌شویم. اما در مورد این مسئله هم باید اندیشید که اگر او را می‌زدند چه بسا اصلا نیازی به درس آموزی و تغذیه از تاریخ نبود و طبق حکم تشریحی خداوند خود انسان کامل تا دوازده امام ابتکار عمل را بدست می‌گرفتند و مستقیما به هدایت جوامع بشری می‌پرداختند. فکر نمی‌کنید این مسئله بیشتر به همان حفظ امانت الهی یعنی مقام ولایت و خلیفه الهی ارتباط داشته باشد؟ این شعر را از شما زیاد شنیده ایم که «محنت قرب ز بعد افزون است_ دلم از محنت قربم خون است» اما باز عقل انسان خلجان دارد که بین پیروزی در جنگ صفین و نتیجتا تغییر بستر تاریخ به نفع همه بشریت و حفظ آن امانت الهی کدام اولویت داشت و ما البته تسلیم مقام عصمت و ولایت هستیم. (یا علی)

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به هر حال اگر حضرت علی «علیه‌السلام» مرتکب آن حرام می‌شدند، دیگر حضرت علی‌ای که تاریخ توحیدی بشریت را تغذیه کنند نبودند. مگر هدف، وسیله را توجیه می‌کند؟
موفق باشید